

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

DRUGI ODJEL

ODLUKA

Zahtjev br. 16981/20
Andrijana ČELAP
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Drugi odjel), zasjedajući 3. rujna 2024. u odboru u sastavu:

Lorraine Schembri Orland, *predsjednica*,
Frédéric Krenc,
Davor Derenčinović, *suci*,

i Dorothee von Arnim, *zamjenica tajnika odjela*,
uzimajući u obzir:

zahtjev (br. 16981/20) protiv Republike Hrvatske koji je hrvatska državljanka gđa Andrijana Čelap („podnositeljica zahtjeva”), rođena 1977. i živi u Bilju i koju je zastupao g. M. Kordić, odvjetnik u Osijeku, podnijela Sudu na temelju članka 34. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Konvencija”) dana 6. travnja 2020.,

odluku da se Vladu Republike Hrvatske („Vlada”), koju je zastupala njezina zastupnica, gđa Š. Stažnik, obavijesti o prigovoru koji se odnosi na pravo na pristup sudu, a da se ostatak zahtjeva odbaci kao nedopušten;

očitovanja stranaka,
nakon vijećanja odlučuje kako slijedi:

PREDMET SPORA

1. Zahtjev se odnosi na parnični postupak koji je podnositeljica, koja je u to vrijeme bila predstojnica područnog Ureda državne uprave (u daljnjem tekstu: Ured), pokrenula protiv Hrvatske radiotelevizije tražeći naknadu štete za štetu nanesenu njezinoj časti i ugledu objavljivanjem navodno neistinitih i netočnih informacija o njezinu radu. Njezin je zahtjev naposljetku odbijen jer nije ispunila postupovne pretpostavke za podnošenje tužbe za naknadu štete.

2. Prema članku 22. Zakona o medijima, prije pokretanja tužbe za naknadu štete, oštećenik je morao zatražiti ispravak od nakladnika koji je

objavio spornu informaciju. Dopisom Ureda od 5. travnja 2017., otisnutim na njegovu memorandumu, koji su supotpisali njegov službenik za informiranje i podnositeljica zahtjeva u svojstvu predstojnice Ureda, podnesen je zahtjev za ispravak Hrvatskoj radioteleviziji. Ubrzo nakon toga, HRT je objavio ispriku Uredu i podnositeljici zahtjeva, kao i potpuni demanti.

3. Nakon tužbe podnositeljice zahtjeva, Općinski sud u Osijeku prihvatio je tužbeni zahtjev za naknadu štete presudom od 12. siječnja 2018. Konkretno, smatrao je da je ispunila postupovne pretpostavke za podnošenje tužbe, odbacivši tvrdnju tuženika da podnositeljica zahtjeva nije prethodno zatražila ispravak u svoje ime. Naveo je da činjenice pokazuju suprotno, da je tuženik objavio ispriku ne samo Uredu, već i podnositeljici zahtjeva kao predstojnici Ureda, čime je priznao da je zapravo zatražila ispravak (vidi stavak 2. ove odluke).

4. Dana 15. ožujka 2018. Županijski sud u Varaždinu preinačio je prvostupanjsku presudu i odbio tužbeni zahtjev podnositeljice zahtjeva, smatrajući da ona nema pravo na naknadu štete jer nije u osobno ime zatražila ispravak. Umjesto toga, ispravak je zatražen službenim dopisom Ureda koji je podnositeljica zahtjeva supotpisala kao predstojnica tog Ureda.

5. Podnositeljica je zatim podnijela izvanrednu reviziju, tvrdeći da odluka u njezinu predmetu ovisi o rješavanju nekoliko pravnih pitanja važnih za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, o kojima Vrhovni sud još nije odlučio i u pogledu kojih postoji različita sudska praksa drugostupanjskih sudova. Rješenjem od 11. rujna 2018. Vrhovni sud utvrdio je da podnositeljica nije ispunila postupovne pretpostavke domaćeg prava za podnošenje tog pravnog sredstva te ga je proglasio nedopuštenim. Točnije, podnositeljica zahtjeva nije se pozvala ni na koje konkretne odluke domaćih sudova koje bi bile utemeljene na različitim tumačenjima dotičnih pravnih pitanja, niti je izložila razloge zbog kojih je smatrala da su ta pitanja važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

6. Podnositeljica je istovremeno s izvanrednom revizijom podnijela i ustavnu tužbu protiv drugostupanjske presude, prigovarajući da je proizvoljna. Nakon što je Vrhovni sud donio svoje rješenje, nije proširila svoju ustavnu tužbu kako bi osporila i to rješenje (vidi stavke 4. i 5. ove odluke).

7. Odlukom od 26. rujna 2019., koja je podnositeljici dostavljena 14. listopada 2019., Ustavni sud odbio je njezinu ustavnu tužbu kao neosnovanu, utvrdivši da je odluka drugostupanjskog suda dostatno obrazložena i da nije proizvoljna.

8. Čini se da je informaciju zbog koje podnositeljica prigovara objavila ne samo Hrvatska radiotelevizija, već i nekoliko drugih medija. Podnositeljica je od troje njih zatražila ispravak na isti način kao i u ovom

predmetu, a potom je podnijela tužbe za naknadu štete. U svim trima predmetima njezini su tužbeni zahtjevi prihvaćeni pravomoćnim presudama domaćih sudova.

9. Podnositeljica je pred Sudom prigovorila, pozivajući se na članak 6. stavak 1. Konvencije, da je utvrđenje drugostupanjskog suda da nije zatražila ispravak i da time nije ispunila postupovne pretpostavke za podnošenje tužbe za naknadu štete, proizvoljno. U tu svrhu, tvrdila je da se tumačenje prava od strane tog suda kada je riječ o načinu na koji je trebalo zatražiti ispravak razlikovalo od tumačenja drugih domaćih sudova koji su prihvatili njezine zahtjeve u predmetima s usporedivim činjenicama (vidi stavak 8. ove odluke).

OCJENA SUDA

10. Vlada je tvrdila da je zahtjev nedopušten jer podnositeljica zahtjeva nije iscrpila domaća pravna sredstva. Konkretno, tvrdila je da podnositeljica zahtjeva nije ispunila formalne pretpostavke za podnošenje izvanredne revizije, čime je spriječila Vrhovni sud da ispita osnovanost prigovora koje je podnijela Sudu.

11. U tom pogledu Sud primjećuje da je podnositeljica, ako je smatrala da se presuda Županijskog suda u Varaždinu razlikuje od domaće sudske prakse o tom pitanju (vidi stavke 5. i 9. ove odluke), doista imala na raspolaganju učinkovito domaće pravno sredstvo, odnosno izvanrednu reviziju, namijenjenu upravo rješavanju pitanja nedosljednosti sudske prakse (usporedi *Mirenić-Huzjak i Jerković protiv Hrvatske* (odl.), br. 72996/16, stavak 54., 24. rujna 2019.).

12. Prema članku 382. Zakona o parničnom postupku koji je bio na snazi u relevantno vrijeme, izvanredna revizija mogla se podnijeti ako je odluka u sporu ovisila o rješenju nekog materijalnopravnog ili postupovnopravnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, na primjer ako Vrhovni sud još uvijek nije zauzeo shvaćanje o pitanju u pogledu kojeg je postojala različita sudska praksa drugostupanjskih sudova ili ako je Vrhovni sud već zauzeo shvaćanje o tom pitanju, ali odluka drugostupanjskog suda nije bila u skladu s tom odlukom. U izvanrednoj reviziji stranka je trebala određeno naznačiti pravno pitanje zbog kojeg ju je podnijela uz određeno navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koji se na njega odnose te izložiti razloge zbog kojih je smatrala da je ono važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni (za odredbe domaćeg prava vidi gore navedeni predmet *Mirenić-Huzjak i Jerković*, stavak 26.).

13. U ovom predmetu podnositeljica je podnijela izvanrednu reviziju tvrdeći da su presudom Županijskog suda u Varaždinu, kojom je odbijen njezin zahtjev za naknadu štete zbog toga što nije ispunila postupovne pretpostavke utvrđene u članku 22. Zakona o medijima, otvorena pravna

ODLUKA ČELAP protiv HRVATSKE

pitanja koja su bila važna za jedinstvenu primjenu prava, o kojima Vrhovni sud još nije odlučivao i u pogledu kojih je postojala različita sudska praksa drugostupanjskih sudova (vidi stavke 2., 4. i 5. ove odluke). Međutim, Sud primjećuje da puko postavljanje određenog pravnog pitanja i tvrdnja da je ono važno za jedinstvenu primjenu prava nije bilo dovoljno za ispunjavanje postupovnih pretpostavki za podnošenje pravnog sredstva o kojem je riječ. Naprotiv, podnositeljica zahtjeva morala se pozvati na konkretne odluke drugostupanjskih sudova i nadalje izložiti razloge zbog kojih je smatrala da su pitanja koja je postavila važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, što nije učinila (vidi stavke 5. i 12. ove odluke).

14. Stoga, zbog neispunjavanja formalnih pretpostavki za podnošenje izvanredne revizije, podnositeljica zahtjeva nije pravilno iscrpila domaća pravna sredstva (usporedi i predmet *Krpić protiv Hrvatske* (odl.), br. 75012/12, stavci 41. i 44., 31. svibnja 2016.).

15. Iz toga proizlazi da je ovaj prigovor nedopušten na temelju članka 35. stavka 1. Konvencije zbog neiscrpljivanja domaćih pravnih sredstava te se stoga mora odbaciti sukladno članku 35. stavku 4.

Iz tih razloga Sud jednoglasno

utvrđuje da je zahtjev nedopušten.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku
26. rujna 2024.

Dorothee von Arnim
zamjenica tajnika

Lorraine Schembri Orland
predsjednica

Prevela prevoditeljska agencija Alkemist

